

בע"ח (באר שבע) 22637-05-16 - פראג אבו עליון- בהעדר נ' מדינת ישראל

בע"ח (באר-שבע) 22637-05-16 - פראג אבו עליון - בהעדר נ' מדינת ישראל שבע
בע"ח (באר-שבע) 22637-05-16

פראג אבו עליון - בהעדר
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו עביד
נגד

מדינת ישראל
ע"י עו"ד רומן זילברמן
בית משפט השלום בבאר-שבע
[26.05.2016]
בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
החלטה

1. לפני בקשת המבקש לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, לחשיפת המרשמים הפליליים של עדי התביעה 1 עד 4 ו- 6. במהלך הדיון הבהיר ב"כ המבקש כי הוא מכוון בקשתו אך לעדי התביעה 1 עד 3.

בבקשה בכתב ובדיון בעל פה הדגיש ב"כ המבקש כי לטעמו ע.ת. 2 הוא זה שביקש את המבקש לגנוב כסף מרכבו של המתלונן, ע.ת. 1, שהוא אחיו של ע.ת. 2.

כן הבהיר ב"כ המבקש כי בקשת המרשמים של העדים קשורה בטענה הנ"ל וכן ברצונו לקבל מידע שתשליך על בחינת מהימנותם של העדים. בבקשה בכתב ציין ב"כ המבקש בענין זה (סעיף 7 לבקשה) כי: "ברי כי הרשעותיהם הפליליות של עדי התביעה, תשליך על שאלה זו".

2. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה. ב"כ המשיבה הפנה בטיעונו בכתב לפסיקה בנושא המרשמים הפליליים. ב"כ המשיבה טען כי מבלי לגלות אם יש תוכן במרשמים, הרי שאלו כלל לא רלוונטיים.

3. במהלך הדיון שהתקיים בפני, קיבלתי לידי העתק מהמרשמים של עדי התביעה 1 עד 3.

4. לאחר שעיינתי במרשמים השונים וקיבלתי את עמדת ב"כ המשיבה, מסרתי לב"כ המבקש כי בית המשפט מוכן לחשוף מעבר למה שהתבקש, דהיינו הרשעות של העדים, ומסרתי לב"כ המבקש כי בעניינו של ע.ת. 1 קיים מב"ד, שעניינו בביצוע עבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר. כמו כן מסרתי כי מבלי לגלות דבר מה, אין במרשמים השונים רלוונטיות להגנת המבקש.

5. ב"כ המבקש עמד על כך שתינתן החלטה לבקשתו חרף הבהרת בית המשפט, ומכאן החלטה זו.

6. דיון
7. זכותו של נאשם לעיין בחומר חקירה מעוגנת בהוראת סעיף 74 (א) לחסד"פ ולפיו:
"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו".
- זכותו של נאשם לעיין בחומר החקירה נגזרת מהזכות להליך פלילי הוגן (ראו בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ליאורה ברקו (להלן: "פרשת ברקו"), פורסם בנבו, פסקה 21), ומהווה היא את אחת מזכויות היסוד של נאשם בפלילים בשיטתנו המשפטית (ע"פ 1152/91 סיקסיק נ' מדינת ישראל, פ"ד מו (5) 8, 22).
פסיקת בית המשפט העליון הכירה בכך שיש להשתמש במבחן הרלוונטיות לצורך סיווג חומר כחומר חקירה שיש להעבירו לעיון ההגנה וכי יש להשתמש בפרשנות מרחיבה:
"המבחן המיושם לעניין הרלוונטיות הוא מבחן רחב והחומר הרלוונטי לאישום כולל 'גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפרפריה של האישום' (פרשת ברקו הנ"ל פסקה 22 ובג"צ 233/85 אלהוזיל נ' משטרת ישראל פ"ד לט (4) 124, 129).
יחד עם זאת, נקבע גם כי אין מקום לצאת "למסעות דייג" ולהרחיב את מונח "חומר חקירה" גם לראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי היא שולית ורחוקה מידי (בש"פ 7990/14 מקון נ' מדינת ישראל; בש"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת ישראל).
עוד נקבע בפסיקה כי ככל שמדובר במסמך שהנגיעה שלו לאישום נגד הנאשם חלשה יותר, הרי ש"באיזון האינטרסים (זכות להליך הוגן של נאשם אל מול זכות לפרטיות של העד י.ל.) יש ליתן משקל רב יותר לזכות לפרטיות של קרבן העבירה..." (בש"פ 3642/04 סופר נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו).
ביחס למקום הימצאות החומר המבוקש נקבע כי העובדה שהחומר המבוקש כלל לא נמצא בידי גורמי החקירה והתביעה מצביעה בדרך כלל על כך שאין מדובר ב"חומר חקירה".
עם זאת, כבר נקבע כי אם החומר המבוקש צריך היה להיות בידי גורמי החקירה והתביעה אזי שניתן להורות לאלה לתפוס החומר ולהעבירו לעיון ההגנה (בש"פ 9322/99 מסארוה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (1), 376, 381).
חומר חקירה הקשור במרשמים של עדים
8. שאלת אפשרות סיווג מרשם של עד דוגמת מרשם פלילי "כחומר חקירה" נדונה לא פעם בפסיקה, כאשר למעשה, בבש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל, פ"ד סב (1) 684, פורסם בנבו (להלן: "פרשת בניזרי"), נקבעה ההלכה בנדון. בפרשת בניזרי נקבע כי יש לאזן בין הזכות למשפט הוגן של הנאשם לבין הזכות לפרטיות של עדים, כאשר אין לקבל באופן אוטומטי את העובדה שקיומו של מרשם כזה מצדיק את העברתו לנאשם, לצורך בחינת מהימנותו של אותו עד, כפי שניתן היה להבין מההחלטה שניתנה בבש"פ 4481/00 יחזקאלי ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו. בעניין זה ראו גם פסקה 7 בבש"פ 4508/15 סבג נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו (להלן: "פרשת סבג").
9. בפרשת סבג הנ"ל נקבע עוד כי: "הכרה ברלוונטיות של מרשם פלילי ללא אינדיקציה קונקרטית כאמור, גם אם היא מוגבלת כביכול לעד מרכזי, אינה עולה איפוא בקנה אחד עם הלכת בניזרי, ולמעשה היא עומדת בסתירה חזיתית להלכה זו וחותרת תחת האיזון שנקבע בה" (פסקה 11).
10. מבחן הרלוונטיות המהווה את המבחן המרכזי לסיווג חומר כ"חומר חקירה" שולט בכיפה גם בסוגיית המרשמים השונים - גיליון הרשעות קודמות, מב"דים, תיקים סגורים ותלונות קודמות.
ראו בעניין ספרו של המלומד עו"ד ת' אורינב "סוגיות שימושיות בסדר דין פלילי, תוספת שניה", בעמוד 422-450 והפסיקה המפורטת שם.
11. על בסיס המבחנים הנ"ל והלכות הנ"ל בחנתי את הנאשמים השונים, ואין לי אלא לחזור על דברי לעיל, לפיהם, פרט מסירת הנתון על המב"ד הנ"ל, של ע.ת. 1, אין במרשמים השונים רלוונטיות להגנת המבקש ובכפוף לאמור, הבקשה נדחית.
זכות ערר כחוק
ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ו, 26/05/2016 במעמד הנוכחים.